

Školáček

Číslo 24

24. 6. 2010

Akademie 2010

1. Projev ředitelky školy (D. Sínová)
2. Pěvecký sbor ČERVENÝ (K. Červený) a tanec ŠD (E. Coubalová)
3. „Mariánka“, MŠ (E. Kopecká)
4. „Strašidla“, MŠ (Z. Grusová, Z. Kašparová)
5. Kluci-kolky, 1. třída (L. Kratochvílová)
6. „Pátá“, taneční kroužek (O. Ladravá)
7. „Maybe baby“, aerobik 9. třídy (L. Švarcová)
8. „Rio“, taneční kroužek (O. Ladravá)
9. „BUM, BUM, DUM“ 2. třída (R. Roubíčková)
10. „Rok“, módní přehlídka 4. třídy (G. Kotková)
11. „Tanec s míčky“, aerobik (M. Dvořáková)
12. „Pozvánka do cukrárny“, taneční kroužek (O. Ladravá)
13. Retro aerobik (L. Švarcová)
14. „Ramaya“, taneční kroužek (O. Ladravá)
15. Orientální tance ŠD (E. Coubalová)
16. Módní přehlídka 9.B (J. Pazdenková)
17. Módní přehlídka 9.A (J. Pazdenková)

Ozvučení: K. Červený st., K. Červený ml., J. Šmejkal

Výzdoba: H. Vášová, R. Synová, B. Petrášková, E. Coubalová, A. Nouzáková,
Z. Trávníčková, J. Michalíková a J. Pazdenková

Technické zajištění: J. Novák, Š. Sykáček, J. Kliment, J. Hlavíček

Slovní doprovod: Michaela Sezemská, Zbyšek Semelka

Režie: Eva Coubalová

Poděkování sponzorům módní přehlídky třídy 9.A: p. Bálek, Kolínská lesní společnost s.r.o.,
p. Synový, Inženýrská a projekční kancelář
p. Chochola,
p. Prokešová, Železářství Uhlířské Janovice

Akademie 2010

I prezident je jen člověk

Malí i velcí, hubení a tlustí, chytří i hloupí našli cestu na politický vrchol v USA: zůstaly po nich státnické činy, ale i pěkná řádka anekdot, ironických přezdivek a obyčejných posměšků.

Jejich terčem byl už „otec vlasti“ GEORGE WASHINGTON (1789–1797), který nastoupil do úřadu nahluchlý a bez zubů. Jedním z jeho činů byl zákaz čištění zubní protězy při hostině u stolu. On sám nosil falešný chrup, vyrobený ze dřeva, velrybí kostice nebo jeleních parohů.

Své funkci přišel na chuť asi až v době, kdy se před spokojenou veřejností předváděl na bílém koni se sedlem podloženým leopardí kůží. Za ním jezdila jeho žena v kočáře taženém šestispřežím.

S touto královskou praxí zúčtoval až THOMAS JEFFERSON (1801–1809), za něhož se v Bílém domě večerelo u kulatého stolu, aby nikdo nebyl vyvyšován. Rozzuřil tím řadu velvyslanců z tehdejší Evropy, kde ještě vládli monarchové. Na jeho stůl si nemohl

nikdo naříkat – francouzská kuchyně, a vybraná vína mu zatížila rozpočet natolik, že si musel půjčovat a v dlužích žil potom do konce života.

Bohatý plantážník s mnoha otroky G. Washington i jeho nástupci byli spíš výjimka z obrazu amerického prezidenta. Ten prožíval dětství v chudobě jako JAMES BUCHANAN, který se narodil v dřevěném srubu a měl 10 sourozenců, nebo jako ABRAHAM LINCOLN, který přestál jako osmiletý chlapec zimu v přístřešku, kde stále hořel oheň. Jeho matka to však nepřežila.

Své si zažil i „jednoletý“ prezident JAMES GARFIELD, který musel už jako chlapec žít celou rodinu. Dokázal si ale vydělat na studia a stal se profesorem latiny a řečtiny. Chlapec ze zálesáckého srubu pak doma se svou manželkou hovořil latinsky...

JAMES BUCHANAN byl vyloučen ze školy, protože zesměšňoval učitele, později se

ovšem vrátil a nakonec promoval na právnické fakultě.

Ale byli i bohatí prezidenti jako HERBERT HOOVER (1929–1933), který už v 15 letech obchodoval s realitami. Pak řídil zlaté doly v Austrálii a důlní úřad v Číně. Báňským expertem byla i jeho žena Lou. Ve 40 letech byl multimilionářem.

Mizerným žákem byl i ANDREW JACKSON (1829–1837). Učitel ho často bil, protože hrál ve škole poker. Ve 14 letech utekl k armádě, kde se velmi změnil. Ale vrozená divokost ho neopustila. Tahle vlastnost se projevila nejen účastí na bojích s Indiány, kde

se proslavil, ale i v častých soubojích. Při souboji s mužem, který měl pověst nejlepšího střelce v Tennessee, nechal soupeře střílet jako prvního a odměnou mu byl zásah těsně vedle srdce. Přesto nepadl – naopak pečlivě zamířil a jedinou ranou vyčleněného soupeře skolil. „Trefil bych ho, i kdyby mi prostřelil mozek“, tvrdil pak tento muž, kterému se pro jeho odolnost říkalo „starý dub“.

Jackson byl označován za bigamistu a marnotratníka, (koupil totiž do Bílého domu kulečnická a šachy). I když kvůli školnímu pokeru nezvládl anglickou gramatiku, řečník byl skvělý.

Vyhrát volby šlo však téměř bez angličtiny, jak zjistil MARTIN VAN BUREN (1837–1841) z rodiny holandských osadníků. Ten zpočátku neuměl anglicky vůbec – a i později zvládal tento jazyk slabě. Přesto přispěl do angličtiny díky laskavé přezdívce Old Kinderhook (Stará skoba), z níž se vyvinula dnešní zkratka O.K. Van Buren začal už ve 14 studovat práva. Byl prvním prezidentem, který se narodil v USA. Všichni jeho předchůdci přišli na svět ještě v době, kdy Americe vládla Velká Británie.

CHESTER A. ARTHUR (1881–1885) se prý dokonce ani nenarodil v USA, i když to předepisuje ústava. Datum jeho narození bylo údajně posunuto o rok dopředu, jinak by byl po rodičích Kanaďan.

Bez pestré životní dráhy by se možná ani RONALD REAGAN (1981–1989) nestal tak dobrým prezidentem, jakým byl. Od 14 let pracoval jako kopáč, pak se stal osobním strážcem a pak jako plavčík zachránil 77 lidí. Na koleji myl nádoby, byl plaveckým koučem a fotbalovým hlasatelem. Až po tom všem získal v Hollywoodu několik westernových rolí, které ho proslavily.

ULYSSES GRANT (1869–1877) vojenskou akademii sice absolvoval jako jeden z nejhorších a po válce o Mexiko a Kalifornii začal pít a neuspěl v několika povoláních, ale v 38 letech ho zachránila občanská válka. Nejdrívě byl sice znovu suspendován pro alkoholismus, ale pak byl vzatý na milost, povýšen a nakonec vyhrál válku. Vítězství mu otevřelo i cestu na vrchol moci. Přesto málem umřel bez groše, protože v této době divokých spekulací přišel o celý majetek. Zachránil jej

spisovatel MARC TWAIN. Když se Grant dozvěděl, že má rakovinu jícnu, napsal vlastní životopis, který distribuoval s Twainovou pomocí, takže rodině po jeho smrti zbylo 0,5 milionu dolarů. Pod Grantovým nástupcem RUTHERFORDEM B. HAYESEM (1877–1871) padl za občanské války 4× kůň a on sám byl prostřelen jak řešeto. Přežil, kandidoval ve volbách a prohrál. Volby však byly prohlášeny za neplatné a zvláštní komise jej uznala prezidentem.

Až ve 20. století začali vyhrávat i muži se sportovní minulostí jako WILLIAM H. TAFT. Ten sice v Bílém domě vážil už 150 kg, ale začínal jako zápasník a skvělý hráč baseballu. Velkým sportovcem a zároveň velmi špatným studentem, který několikrát propadl, byl i FRANKLIN D. ROOSEVELT (1933–1945). Hrál americký fotbal za Harvard a vykonal šest cest po Evropě. V 39 letech přes noc ochrnul – zákeřně ho přepadla dětská obrna. Snad z té doby pochází jeho oblíbené rčení „Jediná věc, které se musíme bát, je strach sám!“ Díky svému odhodlání se nakonec stal nejdéle vládnoucím prezidentem USA.

ZACHARY TAYLOR (1849–1850), který prožil dětství mezi Indiány, proslul hned dvakrát – nejen jako hrdina války s Mexikem, ale i jako velký škudlil. Jmenování prezidentem dostal dopisem, který však odmítl přijmout, protože nebyl dostatečně vyplacený –

tenkrát ještě nebyly poštovní známky a poštovné musel platit příjemce. Kongres mu proto musel poslat jmenování znovu. Taylor byl však také čestný a skromný, rád žvýkal tabák a mistrně plival na dálku do plivátek. Politika ho nezajímala, ale jako voják měl hlavní podíl na úspěšné expanzi USA.

Třicátý prezident „Tichý Cal“ CALVIN COOLIDGE (1923–1929) proslul svou nemluvností. Podle oblíbené anekdoty jistá novinářka jednou Coolidgovi řekla o své sázce, že z něj vydoluje aspoň tři slova. Po půl hodině její samomluvy jí řekl: „Prohrála jste.“ Přísllovečná byla i jeho záliba ve spánku.

Manželky prezidentů

* HISTORICKÉ OKÉNKO * HISTORICKÉ OKÉNKO *

Dnes se jim říká „první dámy,, a obvykle vyplňují prázdné místo vedle mocné hlavy státu.

EDITH GALTOVÁ po ochmutí svého muže WOODROWA WILSONA vládla zemi po dlouhé měsíce sama. Učitelka ABIGAIL POWERSOVÁ převedla svého příštího muže MILLARDA FILLIMORA (1850–1853) přes první úskalí vzdělání – a asi jen díky jí se chlapec z dřevěné chatrče a vyučený krejčí stal nejdřív úspěšným právníkem a poté i prezidentem.

Zvláštní kapitolou byl GRAVER „Dobrák“ CLEVELAND (1885–1889) a (1893–1897), nejdříve příručí v potravinách, pak právník a spravedlivý šerif. Ve 49 letech si vzal svou 21letou svěřenku.

„Otec vlasti“ GEORGE WASHINGTON byl otcem řady nemanželských dětí. Ve srovnání s jinými prezidenty působil WILLIAM MCKINLEY (1897–1901) jako muž z jiného světa. Oženil se svou ženou i přesto, že se stala po zasnoubení invalidní.

Bílý dům

„Je dost velký pro dva císaře, jednoho papeže a dalajlámu“, říkával o něm trochu opovržlivě prezident JEFFERSON v dobách, kdy byl Washington ještě malým shlukem bezvýznamných staveb. Bílý dům patří k „Velkému světu“, ale ne všichni prezidenti to tak brali. Se šesti dětmi THEODORA ROOSEVELTA byla aspoň legrace, když chodily na chůdách mezi oficiálními delegacemi a projížděly se v Bílém domě na poníku. Měly koho napodobovat - jejich otec už v 15 letech napsal dílo Přírodověda hmyzu a v ledničce měl mrtvé veverky a krysy na preparování. Jeho oblíbencem v Bílém domě byla klokání krysa, která polykala kostky cukru ze snídaňového stolu.

Za to ABIGAIL ADAMSOVÉ, ženě druhého prezidenta a prvního obyvatele Bílého domu, sloužil tento dům k čistě praktickým účelům: jeho východní křídlo používala k sušení prádla, které si sama prala v neckách.

ANDREW JACKSON proslavil Bílý dům jako skvělé místo pro prezidentské mejdany. Na svou inauguraci tam pozval „celou zemi“. Přišlo přes 2000 lidí a slavilo se dva dny. Po

odchodu hostů byla zařízení v troskách, nábytek rozbitý a inventář rozkradený.

K polepšení došlo až za Jacksonova nástupce R. B. HAYESE, jehož žena proslula jako „Limonádová Lucy“, protože spolu se svým mužem vymýtila ze všech recepcí v prezidentském domě alkohol.

J. BUCHANAN (1857–1861) dovolil své neteri, která se mu starala o domácnost, aby do Bílého domu nastěhovala vanu.

O půl století později W. TAFT ji vyměnil za obrovskou vanu pro čtyři lidi. Jednou totiž v té staré uvízl a pochopil, že na svých 150 kg živé váhy, potřebuje trochu víc místa.

Pro A. FILIMOROVOU to byl v roce 1850 šok, když se vzdělaná první dáma nastěhovala do Bílého domu a zjistila, že tam není ani jedna kniha, dokonce ani všudypřítomná Bible ne. Za vlastních 250 dolarů pak zřídila dnešní knihovnu Bílého domu.

Třiadvacátý prezident B. HARRISON (1889–1893) nechal v domě zavést elektrické osvětlení a díky němu vstoupil do dějin. V Bílém domě se totiž svítilo celé noci, protože HARRISON i jeho žena se báli dotknout vypínačů.

Jejich čin ocenil až za sto let Texasan LYNDON JOHNSON (1963–1969) – po nocích chodil po Bílém domě a vypínal nepotřebná světla. Pocházel totiž z chudých poměrů a i v jeho vlastní rodině měla peníze spíš jeho žena než on.

Čerpáno z časopisů a knih.

J. Urban, s. 6

Zpracovala K. Landová

O sobě a svých vlastnostech přemýšleli žáci 9. ročníků v úvahách pod vedením pí u Polzerové.

Moje charakteristika

Jiří Kmoch, 9.A

J. Urban, 8.B

Měl bych psát slohovou práci. Název je moje charakteristika. Ono se to lehce říká: „Napiš něco o sobě, ty víš nejlíp, jaký jsi.“ Ano to je možná pravda, ale já nejsem takový, že bych na posezení vymyslet dvě stránky o své osobě. Co vím, to tedy napíšu. Takže, skoro šestnáctiletý kluk, mezi jeho zájmy patří fotbal a sport. Celkem rád běhá a snaží se zlepšovat, dále rád hraje na počítači strategické hry. Taktika - to je jeho. Kdyby si měl vybrat nějakou dobu, ve které by chtěl žít, tak to je určitě středověk. Nemá rád moderní svět, rád se spoléhá sám na sebe. Nechce, aby mu někdo říkal, co má dělat. Když už má něco zkazit, tak ať si za to může sám. Taky si občas přečte nějakou tu sci-fi knížku, ztotožňuje se s hlavními hrdiny. Když to někdy nejde, chtěl by žít v úplně jiném světě. Čeká, že se něco stane a změní mu to celý svět. Protože v jakém žije teď, se mu vůbec nelíbí.

Často přemýšlí, co přijde, často ho něco naštve, ale myslí si, že je to pubertou. Říkají, že se mění povaha, neví, jestli je to pravda. Přemýšlí, jestli opravdu nastane konec světa. Neví, jestli si přeje, aby to byla pravda. Když se ocitne na dně po dlouhém dnu, (někdo řekne, jaký dlouhý den může mít dítě chodící do školy, někdo má dvě práce a vůbec si nestěžuje), cítí se vyčerpaný a opravdu chce, aby byl konec světa. Není žádný optimista ani veselý kluk. Spíše zakřiknutý pesimista, který neví, co tady vůbec dělá.

Můj život a vlastnosti

Jindřich Kliment, 9.A

Já, Jindřich Kliment, jsem se narodil 20. 8. 1995 v Kutné Hoře. Za těch 14 let, co jsem na světě, jsem mnoho poznal dobrého i zlého. Poznal jsem, co se sluší a patří. Ovládám zásady slušného chování, kterými se snažím řídit a hájit je. Dnes měřím 187 cm a ke své postavě jsem hodný.

V životě jsem potkal mnoho lidí, kteří si o mně mohli myslet cokoliv, ale nejlíp jen já vím, jaký jsem. Vstřícný, upřímný, stručný, sebevědomý a plný života. Ale to není vše, dokážu odhadovat lidi, což se mnohdy velmi hodí při šachových partiích, při pokeru i ve všedních dnech.

Mám dobrou intuici a schopnost řešit věci po svém. Vyjadřuji své názory. Dokážu se vžít do lidské situace a ukázat soucit.

V budoucnosti se vidím na střední škole v Poděbradech, v podnájmu u sestry nebo na internátu. Na škole budu další 4 roky. Až vyjdu, budu se snažit najít zaměstnání.

Obraz mého JÁ

Martina Petrásková, 9.A

J. Urban, 8.B

Priznám se, že tohle už párkrát procvičilo moje mozkové závity. Jsem dobrý nebo špatný člověk? Nikoho sem nezabila, nemučila ani neproměnila v ropuchu jako záporné postavy pohádek. Ani jsem neplánovala Apokalypsu světa, ale teď? Netuším. Dnes se tak dívám na svět a nevidím pouze černou a bílou, uvědomila jsem si, že existuje i taková neobyčejně rozmanitá barva. Víte, jmenuje se šedá. Není to nebe ani peklo, je to tetelící-se vzduch mezi protiklady. Ano, můj obraz duše by byl vyveden ve všech odstínech šedi. Priznám se, že mezi svaté mě asi (určitě) nezařadí. Desatero přikázání sice znám, ale asi nebudu ten nejpoctivější dodržovatel. Lhala jsem, záviděla, odsuzovala, posmívala se a dokonce i kradla (většinou bratrovi čokoládu). Přesto všechno doufám, že patřím mezi šedé tóny, které mají i světlejší místa.

Ale dost už o černé a bílé. Pořád jsem se nedopracovala k pointě. Co jsem vlastně za člověka? No pesimistu vyloučím hned v úvodu. A realista? O tom si můžu leda nechat zdát. Spíš jsem vždycky patřila ke snílkům s hlavou v oblacích, kteří sní o tom, jak jednou změní svět. Ani trpělivost nebo rozhodnost nejsou mé silné stránky. Když tak o tom uvažuji, mám na tohle téma trochu červeně zabarvený pohled. Kdo vůbec dostal ten nápad psát o sobě? Víím, že třeba už Caesar si o sobě napsal knihu ale taky ho pak zavraždili, ne? Musel být dost arogantní. Když vám ukážu své právě JÁ z té lepší strany a budu se vychvalovat do nebes, řeknete si, že mi brzo pýchou narostou parohy a naopak. Já si nechci a nebudu hrát na „chudinku“. Takže pevně doufám, že se mi podaří ta prostřední cesta.

Pouze jedno vím jistě. Na světě není osoba se mnou totožná a to nemluvím pouze o DNA. No ostatně každý jsme originál, ale jak bych to řekla? Jsem tak trochu vražedná kombinace cholerika, optimisty a smolaře. Jak mi řekla jedna osoba, mám věčně nějaký problém. Od rozlitého pití až po bouli na hlavě. Takže tímto se do mého obrazu přimíchává červená za vznětlivost. Asi bych neměla opomenout žlutou, jako příležitostného optimistu. Dobrá nálada se dokáže chovat jako nakažlivá nemoc. Tedy aspoň to tak vypadá. Nejlepší jsou obědy s Petrou a Šárkou. Přijdeme s hlavou vztyčenou jako vážené a uznávané slečny „devátačky“ ale během pár minut praštěných poznámek a nápadů se smějeme, že by nás psychiatr poslal „směrem Bohnice“. Prostě člověk extrémů. Mezi moje vlastní pravidla patří „hlavně s úsměvem“ a „bez přátel by život nebyl nic“. Euforie se střídá se stresovými situacemi. Je to jako horská dráha. Nahoru, dolů a zase nahoru a opět dolů.

Když se na sebe podívám vidím i modrou. Je to moje oblíbená barva, ale je mým opakem. Klidná, sebejistá, rozhodná a stálá jako voda v zátoce. Kdybych byla sama k sobě upřímná, tak modrá do mého obrazu nepatří. Takže ale jaká ještě? Pohodář fialová? Klid'as zelená? Nebo snad hyperaktivní oranžová? Tak to asi ne. Růžová naivita určitě. No, z tohoto obrazu by se oči zkušeného malíře protočily vzhůru.

Ale jsem to JÁ, takže proč ne? Obraz mého já se vám nemusí líbit a já to ani nepožaduji. To, co požaduji, potřebuji, je pochopení.

Na závěr bych chtěla dodat, že jestli vám můj obraz připadá absurdní, směšný či dokonce stupidní, mohu vás ujistit, že za rok nebude stejný. Jdu stále kupředu k novým zážitkům z nichž

* NOVINY Z HODINY * NOVINY Z HODINY *

některé mohou radikálně změnit mou osobu. Některé vlastnosti se prohloubí, a některé se na dobro ztratí. Můj obraz bude každou novou zkušeností jiný. Některé barvy budou výraznější, některé zblednou a mnohou přibýt i nové. Ano, tohle asi jsem JÁ.

Já

Jaroslav Šmejkal, 9.A

P. Matouš, 7.A

Letos v lednu mi bylo patnáct let. Od páté třídy chodím do školy v Uhlířských Janovicích. Do školy chodím rád, mám tam kamarády. Horší je to s učením, to mě tak moc nebaví. Co mě vlastně baví a zajímá? Hodně mám rád práci v zemědělství a v lese. Už čekám na příchod jara, to zas budu osévat pole jařinami a sázet brambory. K práci v zemědělství patří také pořádné stroje. To je moje další záliba-traktory, pluhy, kombajny, prostě všechna potřebná mechanizace. Ze všeho nejraději ty stroje řídím, ale opravovat je a připravovat na sezónu je také zajímavé. Proč je pro mě tahle práce potěšením? Asi proto, že bydlíme v malé vesničce. U domu máme pole, které jsem už odmalička obdělával se svým dědou. Ten mi ukazoval a vysvětloval, jak a proč se co dělá. Se zemědělstvím souvisí i chov hospodářských zvířat. Já mám všechny zvířata rád. Ale asi ze všech mám nejraději koně. Dříve jsme měli i doma koně. Až budu dospělý, samostatný, tak si zase nějakého koníka pořídím. Les a práci v lese mám taky rád. A víte, co mě v lese baví nejvíc? Sbírat houby.

Žáci 9.B po změnu rozvíjeli své myšlenky úvahách pod vedením pí u Švarcové v úvahách na známé citáty .

Lidskost

Kryštof Zadražil, 9.B

E. M. Remarque: "Vždycky se nám zdá lepší to, co nemůžeme dostat, než to, co už máme. V tom spočívá romantika a idiotství lidského života."

V záplavě citátů, které jsem pročetl, mě oslovil právě tento. Proč? Zdá se mi, že vystihuje jeden z největších problémů lidské společnosti. A jen tak mezi námi, já nejsem jiný.

Ve své podstatě tento citát poukazuje na naprostou lidskou přirozenost, protože přece každý z nás chce pro sebe to nejlepší. Jinak řečeno, každý má občas pocit, že za plotem je tráva zelenější. V dnešní době se dá závidět vlastně cokoli. Ať už je to nový mobil, nebo jen barva vlasů. Závist je jedna z běžných lidských vlastností, stejně tak jako třeba radost. Každý z nás je v něčem úplně jiný a své přednosti

má někde jinde, a proto si myslím, že absolutně nemá cenu řešit barvu vlasů a všelijaké podobné nesmysly.

Na druhou stranu tento citát vystihuje další lidskou vlastnost. Ctižádost. A proč? No protože většina z nás chce vždycky dokázat víc, než ti ostatní, nebo aspoň dokázat více, než doposud. Myslím si, že já sám jsem toho tak trochu příkladem. Pravděpodobnost, že bych jednou mohl zvednout nad hlavu pohár pro vítěze fotbalové Ligy mistrů, je takřka nulová. Ovšem tahle myšlenka mne posouvá vpřed a nutí mě stále se zlepšovat.

Tento citát podle mě vystihuje naprosto dokonale lidskou povahu. Každý z nás by si měl zvážit, jestli to „nové“ je opravdu lepší, než aby byl potom zklamáný.

Hořkosladké vzdělání

Petr Pícha, 9.B

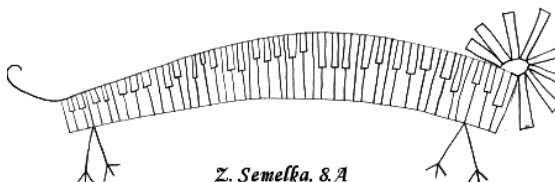

Na začátku školního roku se k nám na školu dostaly nové žákovské knížky. Většina žáků je vidí jako něco nepotřebného a nejraději by je zamkli na několik západů, aby se do nich nic jiného než datumy volných dnů nezapisovalo. A rodiče? Ty je zase nejspíše vidí jako posla špatných zpráv. A proč o nich vlastně mluvím? Protože tyto žákovské knížky jsou trochu odlišné, než ty předešlé. A není to jen odlišnost designu. Je v ní vlastně uložen klíč k mé slohové práci. Ten se nachází až za méně důležitými známkami. Na každé stránce je totiž jeden krásný citát. Já jsem si jeden vybral a to: „*Kořeny vzdělání jsou hořké, ale plody sladké,*“ který vymyslel Aristoteles ze Stageiny.

Je pravda, že většina náctiletých nemá nějaký blízký vztah ke vzdělání. Nad tímto slovem ohrnují nos a raději chatují se svými známými. Je pro ně učení těžké? Proč se učit, když to stejně všechno zapomenou? Tato otázka se toulá v mnoha hlavách dětí. Představí si totiž školu, ve které malé dítě prožívá stres a napětí, pak také lavici, ve které stráví spousty času a domácí úkoly, které opravdu nerado dělá. Ale co v budoucnu, Tyto otázky je zatím netrápí. Ale přece někteří přijdou na to, že je dobré se učit. A nemusí se jednat jen o učení ve škole, ale třeba hraní na hudební nástroj. Nebude už pozdě?

Pokud se zamyslíme, tak učení je pro většinu opravdu velmi těžké. Ale proč, když se člověk vlastně učí sám od narození? Jen co se dítě narodí, hned se začíná učit. Nejprve to jsou základy, které bude do života opravdu potřebovat. Ať už se jedná o první krůčky, nebo o první slovo. Také to pro nás bylo těžké, ale dnes bychom se bez toho neobešli. A je to přece jen skvělé vyjádřit se druhému slovy a dojít si, kamkoliv potřebuji, bez pomoci druhého. To kdyby si ostatní uvědomovali, tak by se přece jen možná začali více vzdělávat a učit se novým věcem i přes to „hořké“, co nás čeká. A platí to i pro ostatní věci, bez kterých bychom se neobešli. Je to třeba psaní, čtení a počítání.

Každým dnem něco nového poznáváme a objevujeme a stáváme se stále chytřejšími. Ale jde jen o to, jestli si to v hlavě zanecháme, nebo jestli to prostě jenom přejdeme. A o to je to pro nás lehké. Proč se doma celý den učit, když stačí ve škole dávat jenom pozor. Není to přece jen lepší? Máme pak čas i na další aktivity. Záleží také na naší

trpělivosti, protože ovoce nevyroste ihned po prvním jarním dešti. I pro vykonávání určitého povolání je důležité se vzdělávat.

Z toho plyne, že bychom se měli věnovat vzdělávání i přes to, že se nám do toho nechce. Protože v budoucnu se nám budou vědomosti hodit. Ať se jedná o vzdělávání pro vykonávání určité profese nebo už o učení hraní na nějaký hudební nástroj. Po dokončení vzdělání se budeme moci nadále zdokonalovat a vylepšovat a třeba se v budoucnu zlepší i naše pracovní ohodnocení a pracovní místo. Vzděláváme se celý život, ale je málo lidí, kteří si to dokážou uvědomit.

Boj

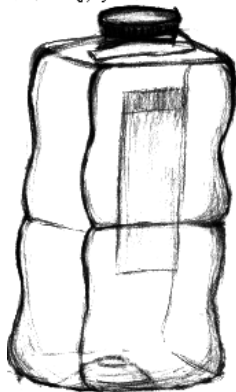
Nikola Košnářová, 9.B

V naší žákovské knížce je na každé stránce nějaký citát. Už při prvním listování žákovskou mne tento citát zaujal: „*Vzdát se je horší, než být poslední.*“ Tento citát mne zaujal, protože vlastně pořád hrajeme nějakou hru. I celý život je hra.

Hra. Závod. Turnaj. Boj. Tato slova slyšíme často. V souvislostech se sportem, ale i s všedním životem. Pro někoho je třeba i boj pochopit moderní techniku. Když se byť jen na chvíli zamyslíme, určitě bychom přišli na mnoho věcí, se kterými bojujeme. Možná se i zděsíme, kolikrát je třeba bojovat. Už jen když ráno vstáváme, bojujeme sami se sebou. Neznám člověka, který by rád vstával z vyhřáté postele.

Bojů je jednoduše řečeno hodně. A asi nejdůležitější a zároveň nejtěžší jsou naše vnitřní boje. Když rozum nabádá k něčemu jinému než srdce. Když hlava něco přikáže tělu a to nechce, nemůže. Ale pokaždé je přece třeba bojovat. Pokud něčeho chceme dosáhnout, musíme bojovat. Musíme.

V. Mířáček, 7.A

Ale co když někdo nechce? Každý by se měl aspoň pokusit. Slovo „vzdát se“ by možná ani nemělo existovat. Podle mě není nikdo slabý. Každý umí bojovat. Každý jinak. Měla by být jen výhra a prohra. Buď na to máme, nebo ne. Ale co znamená „vzdávám se“? Že na to mám, ale nezkusím to? A co lidé, co by chtěli vyhrát, ale nemohou? A co udělají lidé, kteří by mohli vyhrát? Jednoduše se vzdají.

Mnoho lidí by bylo úplně někde jinde, kdyby se nevzdali. To se všichni bojí prohry, Nebo snad výhry? V hokejovém, fotbalovém či jiném zápase taky není možné se vzdát. Tak proč to tak není i v životě? I když prohrajeme, tak na sebe můžeme být pyšní. A nemusíme se za sebe stydět. Protože víme, že jsme udělali všechno, co bylo v našich silách. A co ti, co se vzdali? Co ti mohou říci? Nic. Měli by se stydět.

Každý je jiný a každý má jiný názor. Přesto bychom se nad sebou měli zamyslet. Chci se vůbec pustit do boje? Co očekávám? Vyjde mi to? Mám na to? Každá otázka vyvolá další otázku. Je jen na nás, jak si odpovíme.

L. Benešová, 7.A

Pravidla

Kristýna Soukupová, 9.B

„Nedělej to, co je správné, ale to, co doopravdy chceš.“

Vybrala jsem si tento citát, protože mě překvapil tím, že nic nekáže a neservíruje nám staré známé pravdy, což je mezi citáty celkem výjimka. Je dynamický a osvobozující, souhlasím s ním.

Z rozhovorů většiny lidí jsem pochopila, že žít správně znamená žít podle pravidel. Pro mnoho lidí jsou tato pravidla pocitem bezpečí, že vše dělají správně, pro některé určitě i pomocnou rukou v těžkých situacích. Jsou zabezpečením toho, že budete mít v životě minimální problémy, které si většinou nevyvoláte sami. Pro někoho žít podle pravidel skutečně znamená mít šťastný a spokojený život. Ale je obohacující řídit se jimi? Dokážeme pomoci různých pravidel uskutečnit svoje sny? A nejsou někdy také trochu přitažena za vlasy?

Myslím, že je nelogické jít cíleně „proti proudu, mimo zkušenosti lidí, kteří nás neúnavně obsypávají radami. To je vlastně zbytečný masochismus. Protože často je pravdou, že někdy se vyšlapané cestičky hodí. Ale na druhou stranu podříditi svůj styl života zakořeněným přesvědčením je zbabělost. Je těžké objektivně soudit, co je správné a co je špatné. Proto je podle mě a slovy citátu nejlepší dělat to, co sama doopravdy chci. Protože ani ten nejlepší psycholog nebo myslitel nedokáže stanovit pro každého stejná pravidla tak, aby všem vyhovovala. Nedokáže zobecnit myšlenky a mozkové pochody jednotlivých lidí. Každý člověk je sám o sobě jedinečný a právě v tom je ta krása rozmanitosti lidí. Jejich reakce se dají předpokládat, ale nedají se předpovědět. A i ten nejčitelnější člověk je ve své podstatě nevyzpytatelný, a kdyby každý dělal všechno to, co je podle většiny populace „správné,“ život by ztratil své kouzlo.

Domov se stal tématem zamyšlení pro žáky 8. ročníků.

Domov

Zbyšek Semelka, 8.A

S. Bělková 7.A

Už jste se někdy zamysleli, co pro vás znamená domov? Myslím si, že každý si představí místo, které mu nejvíce přirostlo k srdci, kde žije nebo kde strávil většinu svého života. Když jsem byl na dovolené, napadlo mě, že se pro člověka pojem domov může rozšířit na větší území (třeba celá Česká republika), ale bude to asi dost individuální.

Pro mě slovo domov znamená blízké okolí – vesnice, louky, les... Nikoliv dům, kde spím a jsem většinu času. Okolní příroda – domov – je pro

M. Bělinová

* NOVINY Z HODINY * NOVINY Z HODINY *

mě místo vzpomínek na dětství a na úžasné zážitky. Docela mě překvapuje, že když se řekne domov, představím si ho v létě. Domnívám se, že to bude letními prázdninami, ale neznamená to, že bych neměl rád zimu.

Jistým negativem sledávám závislost na mém domově. Kam odejdu? Bude se mi tam líbit více, než tady? Jak hodně pro mě bude těžké domov opustit? Tyto a jiné otázky si kladu při pomýšlení na budoucnost.

Část, na kterou bych neměl zapomenout, je názor na bydlení v jiném prostředí. Druhým nejčastějším typem bydlení jsou panelové domy. Pro mě, kluka z rodinného domu, je naprosto nepředstavitelné vměstnat se do stísněného prostoru paneláku.

Na závěr bych si dovil malý shrnutí. Myslím si, že populární přísloví "Všude dobře doma nejlépe." stále platí. Každý by si měl vážit svého domova, ten si zařídit podle svých představ a mít místo, kam se rád vrací.

Domov

Josef Petrásek, 8.B

Základním kamenem mého domova je „rodina, dům, sousedé, zahrada“. A proč?

Nejprve rodina, ke které mám citové vazby, žiji s ní od narození. Dává mi pocit bezpečí a spolu domem místo, kam se mohu vrátit

Na druhém místě je dům, kde se „skrývám před světem“.

Sousedé! No zcela prostě, jak by řekli lidé, co mě znají: „jsem drbna rodě mužském.“ Ze sousedů hlavně ti, co bydlí přes ulici. Prooó! Když mamka, já nebo sousedka něco kuchtíme, dáváme si vzájemně ochutnat.

Zahrada! Na vysvětlenou. Rád zahradničím. Bohužel už nemám tolik času.

Bezpečí? To nejlépe vystihne ořepaná fráze: „Můj dům, můj hrad.“ TC? Věčně „ciferníkuju“ (koukám) na televizi.

PC! Neodbytně často hraji. Nds (Nintendo ds) „co jsem doma, hraju, hraju, hraju.“

Můj domov mám rád, konec konců pořád se tam vracím.

D. Kalášová 7.A

Můj domov

Lukáš Barnát 8. B

Myslím, že bez domova bychom neměli nic. Domov je pro mne vším. Mám ho rád, i když třeba není největší. Moc mám rád večerní ticho, při kterém si rád čtu. Domov si zaslouží každodenní pořádek a úklid. Myslím si, že uklízet není zbytečné. Můj domov leží někde uprostřed města a schovává se mezi velkými korunami stromů. Má slunečně žlutou barvu a myslím si, že je to jeden z nejhezčích panelových domů.

Nejdůležitější v našem bytě je ale rodina. Rodinná pohoda a klid. Někdy však má sestra bára klid zruší, ale to je jasné, je to tříletá d'áblice. Je to nejlepší sestra, jakou bych měl mít. Já žiji s otcem, tetou a se zmíněnou sestrou, o které jsem říkal. Dřív jsem žil v Sázavě, ale teď jsem v Uhlířských Janovicích.

* NOVINY Z HODINY * NOVINY Z HODINY *

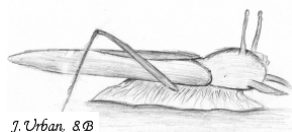
K našemu domu také zasahuje zahrádka. Ta je zeleně zářící. Když vyjdou na zahradu, tak tu stojím před fotbalovým stadionem a koukám, jak fotbalisté Uhlířských Janovic dávají góly soupeřům.

„**Kyberšikana** (též kybernetická šikana, počítačová šikana či cyberbullying) je druh šikany, který využívá elektronické prostředky jako jsou mobilní telefony, e-maily, pagery, internet, blogy a podobně. Její neobvyklejší projevy představuje zaslání obtěžujících, urážejících či útočných mailů a SMS, vytváření stránek a blogů dehonestujících ostatní, popřípadě může kyberšikana sloužit k posilování klasických forem šikany, nejčastěji prostřednictvím nahrání scény na mobilní telefon a jejího následného rozeslání známým dotyčného, popřípadě vystavení na internetu. Zejména poslední varianta šikany může být extrémně nebezpečná – pokud se spojí s nějakou velmi ponižující situací, takovému zveřejnění ponižujících materiálů pro obrovské množství lidí (které nejde vzít zpět) mnohonásobně zvyšuje utrpení a trauma oběti, což na ni může mít extrémně neblahý dopad.“

Žáci 9. ročníků (J. Vějvar, I. Jandová, D. Procházková a L. Hochmanová) ve spolupráci s pí u. Blažkovou a Švarcovou provedli v rámci projektu v předmětu informatika statistická šetření na naší škole. Uspořádali anketu, ve které žáci školy odpovídali na 9 otázek, týkajících se jejich osobní zkušenosti s kyberšikanou. Otázky a četnosti odpovědí zveřejňujeme.

1. Víš co to je Kyberšikana?
2. Četl(a) jsi nebo víš o existenci kyberšikany?
3. Myslíš si, že by se mohl někdo zabývat kyberšikanou? (škola, jiné instituce)
4. Víš o někom, kdo byl pomocí mobilu nebo internetu šikanován?
5. Už jsi někdy takovou SMS, e-mail četl(a)?
6. Přišla ti někdy taková SMS nebo e-mail?
7. Už jsi někdy napsal(a) SMS nebo e-mail, který by někoho poškozoval?
8. Myslíš si, že posílání těchto zpráv může mít vliv na osobnost člověka?
9. Trestal(a) bys kyberšikanu?

	Ano	Ne		Ano	Ne		Ano	Ne		Ano	Ne		Ano	Ne
1.	12	38	2.	2	48	3.	32	18	4.	20	30	5.	9	41
	24%	76%		4%	96%		64%	36%		40%	60%		18%	82%
	Ano	Ne		Ano	Ne		Ano	Ne		Ano	Ne		Ano	Ne
6.	5	45	7.	2	48	8.	45	5	9.	37	13			
	10%	90%		4%	96%		90%	10%		74%	26%			

J. Urban. ŠB

J. Urban. ŠB

A. Kratochvílová. ŠB

* ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ *

Příběh o egyptském faraonovi a krásné otrokyni

Veronika Dubová, 9.A

V dalekém Egyptě vládl moudrý Faraon Tutanchamon. Jedenkrát při procházce zahradami uslyšel dva sloužící, stojící ve stínu mohutného sloupu. Něco si šptali. Faraon se tiš přiblížil a nenápadně poslouchal. Vyslechl příběh o svém předchůdci, který se nechal pohřbit v hrobce ukryté v pyramidě. Faraon zatoužil být také pohřben na onom místě. Proto poslal své vojáky do měst a vesnic po celém Egyptě, aby přivedli všechny chlapce a muže od 15 let, kkteří by postavili pyramidu.

Ten čas v malé vesnici Kesetara žila dívka jménem Akara. Její rodiče byli chudí. Když se narodila, přislíbili ji bohatému kupci z nedalekého měsrta.

Akara bla velice hezká, mla černbé dlouhé vlasy a okouzluující oči. Nechtěla se za kupce vdát a každý den prosila bohyni lásky Hathar o zázrak.

Když jednoho dne rodiče odešli do města, zůstala Akara doma sama. Když uviděla faraonovy vojáky, dostala nápad. Běžela do své komůrky, popadla nůžky a ostříhala si své krásné vlasy. Nadra si stáhla bavlněným pruhem látky, oblékla si chlapecký šat a přidala se k ostatním chlapcům, ktrré vojáci vedli k faraonovi.. Když doprazili do paláce, nikdo nevěděl, co s nimi bude.

Vysoký Egyptan s mohutnými svaly, který měl postavit faraonovi vysněnou pyramidu, si vybral chapce na stavbu, ale Akara mezi nimi nebyla. Neměla žádné svaly ani velkou sílu, které bylo na stvbě třeba. Akaru vybrali jako sloužící, která bude faraonovi nosit jídlo. Akara byla šťastná, že poprvé na vlastní oči uvidí faraona.

Jakmile jej poprvé spatřila, zatajil se jí dech. Nemohla se na panovníka vynadívát. Zamilovala se. Akafe bylo jasné, že faraona nikdy nemůže mít. Přesto se těšila na každý den, kdy jej mohla spatřit.

Jedenkrát se faraon vydal na bitevní pole. Po návratu se k němu seběhli služebné a odvedli Tutanchamona do jeho nádherné ložnice. V poledne mu Akara chtěla donést jídlo, ale stráže u jeho komnat ji zadrželi. Do ložnice kromě lékařů nikdo nesměl. Akara pochopila, že faraon byl v bive vážně zraněn. Jeho léčení trvalo už několik dlouhých měsíců.

Zlá zpráva ji zastihla na trhu. Tutanchamon zemřel. Akara se pře hroznou ztrátu snažila přenést, ale srdce se jí žalem skolro rozskočilo. Pyramida byla téměř hotova. Nic nebránilo jeho pohřbení.

Akara nemohla jíst, spát, smát se.. Jednoho dne se vydala k řece Nil, aby ukončila svou bolest. Když padala do vody, myslela na to, že v posmrtném životě se setká se svým vysněným faraonem.

M. Skálová, 7.A

* ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ *

Prázdniny

Iva Hrabánková, 6.A

O prázdninách je nám krásně,
bavíme se - to je jasné.
Koupeme se, táboříme,
na výlety vyrážíme.
Hrady, zámky navštívíme,
slavná místa uvidíme.
Do lesa jdeme na maliny,
nechoď s námi, když jsi líný!
Táborák si zapálíme,
večer u něj posedíme.
K moři můžeme cestovat,
cizí země poznávat.
V přírodě si můžeme hrát,
rostliny, zvěř poznávat.
Dva měsíce volna, klidu,
a začneme sedmou třídu!

A. Bělnová, 7.A

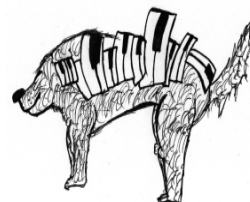
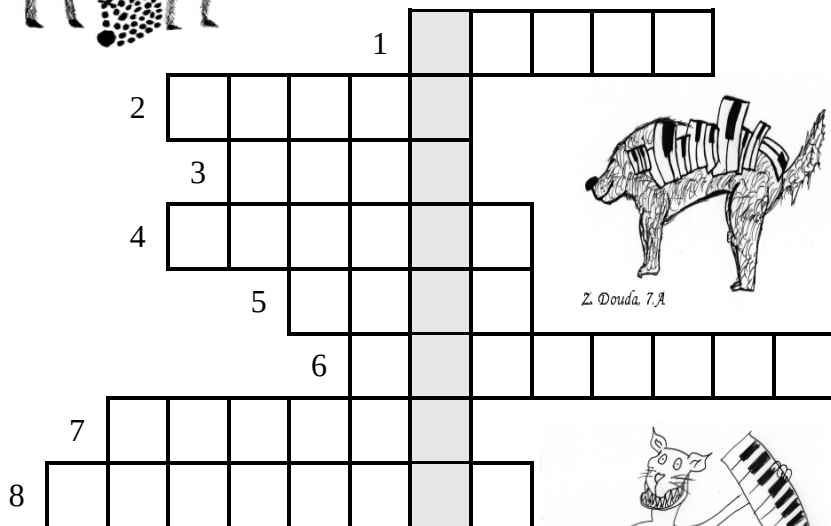

* ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ *

Doplňovačka s tajenkou

Iva Hrabánková, 6.A

Z. Douda, 7.A

P. Matuš, 7.A

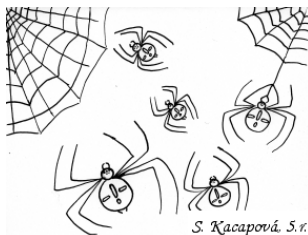
J. Marek, 7.A

P. Matouš, 7.A

Legenda:

1. budova, v níž se děti učí
2. český
3. psací potřeba
4. píše se na ní křídou
5. plus, mínus,, děleno
6. osoba učící ve škole
7. ve škole jsou židle a
8. nejlepší známka

S. Kacapová, 5.r.

*PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY*

- Paní učitelko, máma Vám posílá kytku! To je snad od tebe, ne? No, ale posílá Vám jí máma.

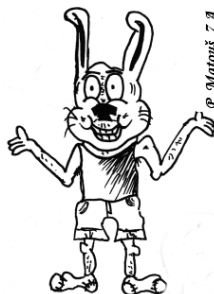
P. Matouš, 7.A

P. Matouš, 7.A

- „Růžových domů znám hodně, hlavně v Praze, říká se tomu sexshopy“.
- „Tenhle slovník je vadnej, tady není BYLA.“
- „To bude hrozný, až budu dospělá,“ pravil žák 9. C
- „Rychle se ohnout je DUCK.“ „A paní učitelko, kachna je taky DUCK?“ „Ano.“ „Aha a jak by se řeklo: rychle se ohýbající kachna?“
- „Paní učitelko, holky jsou prdly!“ „To je puberta.“ „A paní učitelko, takovej budu taky?“
- „Paper animals.“ – „Papriková zvířátka (papírová).“
- „That little boy.“ – „Malý mrtvý chlapec (tento malý chlapec).“

- Dilo Borovského: „Karel Lávro“
- Historicky doložená postava z Bible? „Pilát koňský!“
- „Kdo rozpoutal druhou světovou válku?“ „Letci v Sarajevu!“
- „Co se událo v Postupimi?“ „Hytler se spojil s Židy a udělali atentát na Hajdriha.“
- „Jak vypadalo období komunistické vlády?“ „Blbě!“
- „Řecká bohyně Niké... Prosím Vás, čemu se smějete?“ „Paní učitelko, to se čte najk!“
- „Kdy byly uzavřeny vysoké školy?“ „Březen 39, aby chitry lidi nemohly Hytlerovy škodit.“
- „Mnichov 38?“ „Zavýrali mnichy a vozyly je do koncentračních táborů a tam je strávili ve sprše“
- Kdy skončila 1. republika-, „To nevím, ale bylo to v kapitole o republice.“
- „Hajducha zastřelili kulometem u velkého kamene.“
- „Bitva o Kartágo?“ „Hanibal prohrál a byl srovnán se zemí.“
- „Místodržící vyhození při II. pražské defenestraci? „Bořivoj z Nemanic. (z Martinic)“
- Husitská píseň = kozlí píseň.
- „Kdo byli konšelé?“ „Poskoci.“
- „Začátek novověku?“ „Před první světovou válkou.“
- „Co je rádro? „Stojí v čele města.“
- „Visel tam i jeden Krucipisk.“

P. Matouš, 7.A

P. Matouš, 7.A

P. Matouš, 7.A

- „Do zářivek se používá eragon.“
- „Jak se zpracovává uhlí?“ „Uhlí se vyráběla ze vzduchu ve třetihorách.“
- „Co jsou sloučeniny?“ „Více plynů v jednom elektronu.“

*PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY*

- „Které mořské druhy ryb nabízíte ve vaší restauraci?“
„Filé,.. kapr,..pstruh,..mrož,..delfín!“
- „Co je to brožura?“ „Brožúra – to nosí ženský na krku.“
- „V jakém roce se narodila tvoje sestra?“ „...v roce 1874.“

© Matouš 7.A

- „Co dělají trubci v úlu?“ „Nic, válejí se a nechají se krmit.“

v. Bartáková 7.A

- „Jak se říká vajíčkům ryb?“ „Kry!“
- „Tělo savců je pokryto srstí, tělo ptáků kryje máma.“

- Národnostní menšiny:
„Menšina je menší část celku.“
„Rómové - vedou kočkovitý život“

- Potřeby a přání:
„Každý má svoje.“
„Když něco potřebujeme- například na záchod.“
„Potřeby si musíme koupit, ale když si něco přejeme, tak to dostaneme.“

© Matouš 7.A

- „Proč slunce svítí?“
„Aby bylo teplo, aby se dalo žít.“
„Protože nám dává světlo a teplo a určuje den a noc.“
„Pro život na Zemi, pro rostliny, živočichy a lidstvo“
- Když se střetne teplo s chladem, tak reakce brýle orosí.
- Nejprve jsme změřili studenou vodu, pak teplou vodu a nakonec vodu smíchanou. Teplá voda byla větší než voda studená.
- Vždycky jsou nějaké ztráty.
- Teplo Q1 přijalo více teploty než teplo Q2.
- Teplá voda odevzdala větší teplotu studené vodě, než studená voda teplé.
- Znaménko plus má větší sílu než znaménko mínus.

v. Bartáková 7.A

- Výroky rádoby absolventa ZŠ:
Pravdivé:
Co zas je, já NIC nedělám!
A co tam mám asi napsat, když H.... vim.

Nepravdivé:
Já jsem na kouli ve škole nebyl.

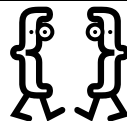

© Matouš 7.A

© Matouš 7.A

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY

Matematická olympiáda

Do okresního kola postoupili:

Pavel Pícha 9.B, N. Marek 8.A, V. Beneš 8.A, Z. Semelka 8.A, D. Bertoletti 6.A, L. Melcerová 7.B

Okresní kolo:

Kategorie Z6

5. místo

Daniela Bertoletti

6 bodů

25 řešitelů

připravovala pí u. Menšíková

Kategorie Z7

10. – 13. místo

Linda Melcerová

3 body

26 řešitelů

připravovala pí u. Hrabánková

Kategorie Z8

1. místo

Nikol Marek

13 bodů

2.-3. místo

Vítězslav Beneš

11 bodů

4. místo

Zbyšek Semelka

10 bodů

29 řešitelů

připravovala pí u. Hrabánková

Kategorie Z9

6. místo

Pavel Pícha

10 bodů

24 řešitelů

připravovala pí u. Blažková

Matematický klokan 2010

Cvrček:

1. místo:

Tomáš Kopecký,

3. A

56 bodů

2. místo:

Kateřina Jirovská,

3. A

54 bodů

3. místo:

Anna Mejstříková,

3. A

47 bodů

581 řešitelů v okrese

9. - 13. místo v okrese KH

19. - 23. místo v okrese KH

43. - 46. místo v okrese KH

žáci 2. a 3. tříd, (maximum 60 bodů)

Klokánek:

1. místo:

Jan Balát,

5. C

85 bodů

2. místo:

Barbora Šichová,

4. C

74 bodů

3. místo:

Jakub Dvořák,

5. B

72 bodů

622 řešitelů v okrese

19. - 21. místo v okrese KH

40. - 42. místo v okrese KH

48. - 50. místo v okrese KH

žáci 4. a 5. tříd, (maximum 120 bodů)

Benjamin:

1. místo:

Antonín Sojka,

7. B

83 bodů

2. místo:

Iva Hrabánková,

6. A

81 bodů

3. místo:

Linda Melcerová,

7. B

79 bodů

551 řešitelů v okrese

14. místo v okrese KH

16. místo v okrese KH

19. - 21. místo v okrese KH

žáci 6. a 7. tříd, (maximum 120 bodů)

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY

Kadet:

1.- 2. místo:	Pavel Pícha,	9. B
	Adéla Syrová,	9. A
3. místo:	Martina Petrásková,	9. A

518 řešitelů v okrese

74 bodů 22. - 25. místo v okrese KH

74 bodů 22. - 25. místo v okrese KH

72 bodů 32. - 33. místo v okrese KH

žáci 8. a 9. tříd, (maximum 120 bodů)

Pythagoriáda

Okresní kolo:

Kategorie ZŠ

6. ročník

12.-22. místo	Hrabánková Iva,	6. A
23.-35. místo	Brandejská Kateřina,	6. A
36.-44. místo	Bertoletti Daniela,	6. A
53.-58. místo	Lebedová Adriana,	6. A

7 bodů

6 bodů

5 bodů

3 body

66 řešitelů v okrese

připravovala pí u. Menšíková

7. ročník

5.-6. místo	Melcerová Linda,	7. B
9.-12. místo	Sojka Antonín,	7. B

8 bodů

6 bodů

31 řešitelů v okrese

připravovala pí u. Hrabánková

Fyzikální olympiáda

Okresní kolo v kategorii E

10. místo	Adéla Syrová	9.A
-----------	--------------	-----

úspěšný řešitel

17 účastníků, 10 úspěšných

připravovala pí u. Blažková

Biologická olympiáda

Okresní kolo v kategorii C

9. místo	Adéla Syrová	9. A
14. místo	Martina Petrásková	9. A
25. místo	Růžena Sobotková	

28 účastníků

Okresní kolo kategorií D

4. místo	Iva Hrabánková	6. A
10. místo	Jiří Vondráček	
23. místo	Antonín Sojka	

24 účastníků

připravovala pí u. Svobodová

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY

Dějepisná olympiáda

Okresní kolo

4. místo Adéla Syrová 9.A

25 účastníků v okrese

Krajské kolo

30.-31.. místo Adéla Syrová 9.A

35 účastníků v kraji

připravovala pí u. Landová

Recitace

Do okresního kola postoupili: 1. kategorie: Natálie Fantová 2.A, Radka Vilimová 3.B
2. kategorie: Jan Balát 5.C, Dana Brandejská 4.A
3. kategorie: Kateřina Brandejská 6.A, Linda Melcerová 7.B
4. kategorie: Agáta Nešporová 9.A, Lucie Hochmanová, 9.B

Okresní kolo

IV. kategorie

3. místo Agáta Nešporová 9.A

připravovala pí u. Polzerová

Olympiáda v ČJ

Do okresního kola postoupili: A. Syrová, 9.A, A. Nešporová, 9.A

Okresní kolo:

Kategorie 1:

7. – 8. místo Adéla Syrová
20. – 22. místo Agáta Nešporová

25 soutěžících
připravovala pí u. Polzerová

Konverzační soutěž v AJ a v NJ

Do okresního kola postoupili: Linda Melcerová, 7. A (AJ), Kristýna Soukupová, 9. B (AJ),
Nikola Košnářová, 9. B (NJ, Kryštof Zadražil, 9. B (NJ)

Okresní kolo:

Kategorie I.A

5.-6. místo Linda Melcerová

Kategorie II. A

3. místo Nikola Košnářová

připravovaly pí u. Vernerová a Bohatcová

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY

Malá kopaná

Mc Donald's Cup 2010 – velký úspěch ZŠ Uhlířské Janovice

Okrskové kolo

Tento rok probíhá již 13. ročník největšího fotbalového turnaje pro žáky základních škol. Naše škola se zúčastnila v kategorii žáků 4.- 5. tříd.

Okrskové kolo pořádala naše škola na hřišti u 2. stupně ZŠ. Po výhrách nad školami ze Sázavy a ze Zruče nad Sázavou jsme postoupili do okresního finále do Čáslavi.

Okresní kolo

Zde se sešli čtyři vítězná škola ze skupin okresu Kutná Hora. Hrál se v pátek 14. května za velmi nepříjemného počasí – drbné mrholení, déšť a zima. Mladí fotbalisté z Uhlířských Janovic neponechali nic náhodě a opět vyhráli všechna svá utkání (viz. tabulka).

	Čáslav Sadová	Čáslav Masarykova	Uhlířské Janovice	KH TGM	Skóre	Body	Pořadí
Čáslav Sadová		3 : 0	0 : 1	0 : 3	3 : 4	3	2.
Čáslav Masarykova	0 : 3		0 : 2	2 : 0	2 : 5	3	3.
Uhlířské Janovice	1 : 0	2 : 0		6 : 1	9 : 1	9	1.
K. Hora Masarykova	3 : 0	0 : 2	1 : 6		4 : 8	3	4.

To znamenalo postup na krajské finále do Mladé Boleslavi.

Krajské kolo

V pátek 21. května ráno v 6:45 začala naše cesta do města automobilů a jeli jsme si to řádně užít. Vždyť již postup mezi šest nejlepších týmů středočeského kraje (severní část) je velkým úspěchem a pro děti odměnou. Hrál se opět na umělé trávě, v počtu 7 + 1. Pořadatelem byla 9. ZŠ Pastelka. Někteří naši soupeři byly školy se sportovním zaměřením na fotbal.

Naše děti mnohdy působily menším a drobnějším dojmem oproti jiným týmům, ale byly fotbalovější a bojovaly. Žádný soupeř nás nezatlčil, nikdo nás nepřehrál. Samozřejmě jsme také měli tolik potřebné štěstíčko a šli mu naproti.

Postupnými krůčky jsme procházeli turnajem, kde hrál každý s každým a skládali střípky do mozaiky v podobě vítězných zápasů a získaných bodů.

Maraton patnácti zápasů (hrálo se 2x10 minut) běžel naplno a na jeho konci se zrodil výsledek ze světa fantazie. Naše škola po čtyřech výhrách a jedné remíze celý turnaj vyhrála (viz.tab.).

Stručně k jednotlivým utkáním:

UJ – Neratovice 1 : 0, (Tomáš Kopp)

První utkání bylo zpočátku neurované, postupně jsme si vypracovali několik gólových šancí, ale podařilo se proměnit pouze jednu. Matyáš Novotný pronikl po levé straně a jeho zpětnou

*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*

příhrávku umístil do branky soupeře Tomáš Kopp. Soupeře jsme nepustili do vážnější akce a tak se zrodilo první vítězství.

UJ – Velký Osek 1 : 0, (Tomáš Kopp)

Velmi silný soupeř, kterého jsme překvapili vstřelenou brankou již ve 2. minutě utkání. Všechny překvapil samostatnou akcí Tomáš Kopp. Hra byla celý zápas velmi vyrovnaná, šance na obou stranách, ale skóre se nezměnilo.

UJ – Nymburk 4 : 0, (Matyáš Novotný 2x, Jiří Petrásek, Tomáš Kopp)

Nejlepší zápas na turnaji, konečně došlo na proměňování šancí. Nepustili jsme soupeře téměř k ničemu a naše sebevědomí se opět zvýšilo. Matyáš Novotný 2x jako přes kopírák, z leva a levou nohou nedal brankářovi šanci. Další branku připojil Tomáš Kopp a konečně se trefil Jirka Petrásek.

UJ – Mladá Boleslav 1 : 1, (Jiří Petrásek)

Utkání číslo čtyři a další ze silných soupeřů, který nás velmi prověřil. Ovšem naši hráči domácím sebrali vítr z plachet velmi brzy a už ve 47 vteřině zápasu vsítil Jirka Petrásek po ideálním pasu od Matyáše Novotného. Soupeř sice ve 3.minutě vyrovnal, ale to bylo vše. Zbýval poslední zápas.

UJ – Říčany 2 : 0, (Tomáš Kopp, Jiří Petrásek)

Před posledním zápasem bylo jasné, že výhra znamená vítězství na celém turnaji. Naše hráče to ovšem nerozhodilo a brzy se ujali vedení 2:0. Střídli Novotný, trefuje T. Koppa a je to 1:0, dále centruje T. Kopp, Petrásek zakončuje a je to 2:0. Soupeř byl odevzdaný a tak si zahráli všichni náhradníci, kteří se svého úkolu zhostili výborně a dokázali, že kdykoli mohou nahradit hráče základní sestavy.

	Neratovice	Nymburk	Říčany	Velký Osek	Mladá Boleslav	Uhlířské Janovice	Skóre	Body	Pořadí
Neratovice		0 : 2	1 : 2	0 : 7	0 : 3	0 : 1	1 : 15	0	6.
Nymburk	2 : 0		0 : 0	1 : 2	1 : 3	0 : 4	4 : 9	4	4.
Říčany	2 : 1	0 : 0		0 : 2	0 : 2	0 : 2	2 : 7	4	5.
Velký Osek	7 : 0	2 : 1	2 : 0		1 : 0	0 : 1	13 : 2	12	2.
Mladá Boleslav	3 : 0	3 : 1	2 : 0	0 : 1		1 : 1	9 : 3	10	3.
Uhlířské Janovice	1 : 0	4 : 0	2 : 0	1 : 0	1 : 1		9 : 1	13	1.

Naši školu reprezentovali:

Brankář: Jaroslav Kopp – *podával spolehlivě a bezchybné výkony*
 Obrana: zprava - Bára Benešová, *jistota sama, hrála výborně*
 zleva – Jirka Kroužel, *čistě odebrání míčů soupeři, málokdo přes něj prošel*
 stoper – Dan Doubrava, *to je pilíř obrany, malý postavou – velký výkonem*
 Záloha: zprava – Jirka Petrásek, *nejrychlejší střelec, běhá dopředu i dozadu, pomáhal*
 bránit
 zleva – Matyáš Novotný, *kouzelná levačka, hráč do kombinace*
 střed – Jirka Vokřál, *kapitán týmu, rozehrávka výborná, útočí i brání*

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY

Útok: *Tomáš Kopp, neuvěřitelný čich na góly, nebojí se o dvě hlavy větších protihráčů*

Náhradníci: *Mirek Sojka, zaskakoval více než dobře v obraně*
Eda Čermák, levá záloha je jeho, tam hrál poslední zápas
Marek Bílek, Pavel Hrabánek a Lukáš Verner, tři borci do útoku, jakmile se dostali na hřiště, dali o sobě ihned vědět.

Všem hráčům patří poděkování za reprezentaci školy i našeho města a přejeme jim hodně úspěchů v celostátním finále.

Poděkování také patří trenérům FK Uhlířské Janovice, kteří mají hráče ve svých družstvech, kde se jim věnují, také trenérům z Rataj nad Sázavou (z tohoto klubu reprezentovali naši školu Dan Doubrava a Bára Benešová).

Celostátní finále

„SVÁTEK FOTBALU“ - Jablonec nad Nisou, 31.5. – 1.6. 2010

V pondělí ráno nás probudil déšť a zima. Přesto se všichni sešli včas a vyrazili směrem na Jablonec nad Nisou, na celostátní finále fotbalového turnaje McDonalds Cup 2010.

Cesta ubíhala malým autobusem příjemně a za dvě a půl hodiny jsme byli na místě. Přivítal nás fotbalový stánek vicemistra fotbalové ligy FK Baumit Jablonec nad Nisou. Po nutných přivítacích procedurách a zaregistrování našeho týmu se všechna mužstva usídlila v místní atletické hale v improvizovaných, ale vyhovujících šatnách, kde všichni netrpělivě čekali na zahajovací zápasy.

Vše vypuklo přesně v 15:00 zahajovacím výkopem na čtyřech hřištích současně. V pondělí se hrálo ve čtyřech skupinách, kde se rozhodovalo o nasazení týmů na další den. Týmy, které skončily na prvním a druhém místě postupovaly do pavouka o 1. – 8. místo, další do pavouka o 9.- 16. místo. Na každé mužstvo čekalo celkem šest utkání ve dvou dnech (2x12minut).

Přestávka mezi zápasy týmů byla vždy půl hodiny, pro všechny stejné podmínky.

Základní skupiny byly vylosovány již před začátkem turnaje a tak jsme věděli jména našich soupeřů: ZŠ Příbram Břežové Hory; ZŠ Nový Bor, U Lesa; ZŠ Heyrovského , Olomouc.

V prvním utkání s Příbramí jsme hráli vyrovnanou partii, ve které naši hráči neproměnili nejméně čtyři čisté gólové šance, když šli sami na brankáře soupeře. Naopak náš tým inkasoval a brzy prohrával 2:0. Postupně se začala karta obracet, najednou byl stav 3:2 pro našeho soupeře a my byli blízko k vyrovnání. Bohužel se nepodařilo, naopak jsme inkasovali ještě jednou a prohráli první utkání 4:2.

Ve druhém nás čekal Nový Bor. Začátek nás zaskočil, soupeři jsme umožnili dát branku již v 15 vteřině. Pak ale začalo nejlepších 10 minut naší hry na turnaji. Soupeře jsme přitlačili, stříleli do tyčí a třefovali brankáře. Jenom vstřelené branky chyběly. Později se začala hlásit únava a soupeř z rychlých protiútoků trestal naše chyby a opět prohra, tentokrát 4:1.

Ve třetím zápase z Olomoucí se projevila naplno únava našich hráčů, ale také vyšší kvalita soupeře, který nás celkem jasně přehrál. Prohráli jsme jednoznačně 5:0. Postupně se do hry zapojili všichni naši hráči a zejména ti mladší, čtvrtáci si počínali velmi dobře. Po utkání jsme soupeři sportovně pogratulovali a po třech prohrách obsadili ve skupině poslední místo. To znamenalo, že druhý den vstoupíme do bojů o 9.-16. místo a budou nás čekat další tři zápasy.

Okamžitě po posledním zápase následoval přesun na ubytování do Bedřichova (chata Královka). Po večeri opět přesun do Jablonce na zábavní program pro mladé fotbalisty, jehož patronem byl hráč Václav Kadlec (Sparta Praha). Po ukončení jsme přejeli zpět na ubytování a šli spát.

Druhý den začaly vyřazovací zápasy. Čekal nás soupeř ze Sokolova a jak se říká, dali nám pěkně za uši. Výsledek 9:0 je krutý, ale spravedlivý, protože jsme nepředvedli vůbec nic. Navíc někteří naši hráči plní zážitků z prvního dne usnuli poněkud dále a projevila se únava. Kluci byli jako opaaní, někteří výsledek obřečeli, ale museli se oklepat, protože nás čekal další zápas. ZŠ Uherské Hradiště – vyrovnané utkání, ve kterém jsme opět prohráli 4:2, soupeř byl lepší právě o vstřelené branky a zasluženě nás poslal do posledního utkání o 15.-16. místo.

*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*

Naším soupeřem byli mladí fotbalisté z Lázní Bělohrad. Zase jsme na začátku prohrávali, ale postupně naši fotbalisté ovládli hru a třemi brankami otočili zápas. Výhra 3:1 byla zasloužená. To znamenalo **celkové 15. místo**.

Někomu se může zdát, že je to neúspěch. Řečí čísel určitě ano. Je ale nutné říci, že turnaje se zúčastnili žáci převážně sportovních škol, které mají daleko lepší podmínky. Domnívám se, že již účast na závěrečném turnaji je velkým úspěchem našich mladých sportovců. Hráči poznali, že jsou daleko lepší soupeři než oni, ale také zjistili, že hrát se dá s každým soupeřem, pokud se vydrží běhat celý zápas. Osobně jsem velmi rád, že jsme se turnaje mohli účastnit, byl to opravdu svátek fotbalu.

Další informace o závěrečném turnaji, videa, utkání osobností najdete na www.deniksport.cz nebo na www.mcdonaldscup.cz

Jiří Buchta

Florbal

Orion Cup

Mladší žáci

19.1. 2010 Kutná Hora

Účastníci: KH ZŠ Masarykova, ZŠ Suchdol, ZŠ Žehušice, ZŠ Uhlířské Janovice, Gymázium Kutná Hora

V turnaji jsme obsadili **3. místo** a tím jsme nepostoupili do okresního finále.

Starší žáci

3.12. 2009, Zruč nad Sázavou

Do okresního finále postoupily:

1. místo: ZŠ Zruč nad Sázavou

2. místo: ZŠ Kácov

3. místo: ZŠ Uhl. Janovice

Pohár hejtmána ve florbale (3.-5. ročníky)

Okresní kolo:

6.11. 2009, Kutná Hora

Turnaje se účastnilo 7 základních škol okresu Kutná Hora, hrálo se v hale „Bios“ na hřišti regulérních rozměrů pro florbal. Vítězné družstvo postoupilo na krajské finále do Benešova.

	KH Žižkov	KH Kamenná Stezka	Vrdy	Čáslav Sadová	KH J. Palacha	Uhlířské Janovice	KH TGM	Skóre	Body	Pořadí
KH Žižkov		3:0	5:1	3:1	3:1	1:2	1:1	16:6	13	1.
KH Kamenná Stezka	0:3		0:1	1:4	1:6	0:2	0:1	2:17	0	7.
Vrdy	1:5	1:0		4:1	2:2	1:4	2:2	11:1 4	8	4.
Čáslav Sadová	1:3	4:1	1:4		0:2	1:1	1:0	8:11	7	5.
KH J. Palacha	1:3	6:1	2:2	2:0		1:0	2:0	14:6	13	3.
Uhlířské Janovice	2:1	2:0	4:1	1:1	0:1		2:0	11:4	13	2.
KH TGM	1:1	1:0	2:3	0:1	0:2	0:2		4:9	4	6.

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY

Protože první 3 školy měli stejný počet bodů a nerozhodly ani vzájemné zápasy, rozhodlo o pořadí na prvních místech skóre v minitabulce vzájemných zápasů.

	KH Žižkov	Uhlířské Janovice	KH J. Palacha	Skóre	Body	Pořadí
KH Žižkov		1:2	3:1	4:3 (+1)	3	1.
Uhlířské Janovice	2:1		0:1	2:2 (0)	3	2.
KH J. Palacha	1:3	1:0		2:3 (-1)	3	3.

Sestava:

5. ročník: Matyáš Novotný, Roman Bílý, Martin Feher, Jiří Petrásek, Jiří Vokřál, Jan Verner

4. ročník: Tomáš Kopp, Pavel Hrabánek, Jaroslav Kopp

Jak je vidět, výsledky byly velmi těsné a rozhodoval opravdu jeden gól. Celkové **2. místo** je však pro naše mladé hráče velkým úspěchem a patří jim poděkování za reprezentaci školy.

Jiří Buchta

Atletika

I v letošním roce byli naši žáci úspěšní na mnoha atletických soutěžích – **Olympiáda žactva, Atletický čtyřboj, Pohár rozhlasu.**

Pohár rozhlasu

Starší žáci

Láska Jakub, Vojtišek Petr, Semelka Zbyšek, Beneš Vítězslav, Vejvar Jakub, Zadražil Kryštof, Kmoch Lukáš a Kalaš Marek skončili **v okrese na 6. místě.**

Starší žákyně

Michalicová Anna, Vinická Nikola, Vondráčková Lucie, Petrásková Martina, Nešporová Agáta, Koppová Šárka, Kalousová Lucie a Sobotková Růžena **v okresním kole zvítězily a v kraji obsadily 10. místo.**

Mladší žáci

Barták Lukáš, Gross Tomáš, Randlízsek Daniel, Vyhnánek Jan, Tancer Radek, Vacka Jan, Marek Jan a Pluhař

a mladší žákyně

Pokorná Nicole, Bělinová Adéla, Brandejská Kateřina, Hrabánková Iva, Kratochvilová Tereza, Vohnická Karolína a Plzáková Barbora skončili **v okresním kole shodně na 3. místě.**

Atletický čtyřboj

Mladší žáci, okres

Žákům 6. a 7. ročníků letos neprálo počasí. Poté, co dvakrát přišlo tak, že nemohli soutěžit, byl jejich závod zrušen.

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY

Starší žáci, okres

Vojtišek Petr, Marek Nicol, Vejvar Jakub, Semelka Zbyšek a Petrásek Martin umístili **na 11. místě ze 13 škol.**

Starší žákyně, okres

Michalicová Anna, Vinická Nikola, Vondráčková Lucie, Petrásková Martina a Nešporová Agáta **zvítězily mezi 10 školami** a postoupily.

Starší žákyně, kraj

Michalicová Anna, Vinická Nikola, Vondráčková Lucie, Koppová Šárka a Sobotková Růžena **obsadily 7. místo .**

Okresní atletická olympiáda

Na podzim se konalo okresní kolo Olympiády žactva, kde získali mladší i starší žáci dohromady 19 medailí (7 zlatých - **přeborník okresu**, 9 stříbrných, 3 bronzové).

1. místa:	Michalicová Anna	300 m	50,3 s
	Gross Tomáš	60 m	7,8 s
	Petrásková Martina	60 m	8,5 s
		150 m	21,4 s
	Vinická Nikola	300 m	50,6 s
	Vondráčková Lucie	100 m př.	18,5 s
	Petrásková, Fenclová, Vondráčková, Vinická	štafeta 4x60 m	35,2 s

2. místa:	Koppová Šárka	60 m př.	12,7 s
	Michalicová Anna	skok daleký	393 cm
	Láska Jakub	60 m př.	11,7 s
	Semelka Zbyšek	300 m	46,7 s
		skok daleký	452 cm
	Petrásková Martina	skok daleký	420 cm
	Nešporová Agáta	skok vysoký	135 cm
		100 m př.	20,5 s
	Dejdvová Petra	100 m př.	20,5 s
3. místa:	Bartáková Veronika	60 m př.	12,9 s
	Pekárková Barbora	skok vysoký	130 cm
	Kalousová Lucie	800 m	2:56,4

Eva Hrabánková

*Děkuji všem, kteří pomáhali s přípravou Školáčka.
Hana Blažková*